

FOLLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 19.03.2018

Saksnr: 17-144103MED-FOLL

17-144110MED-FOLL

Rettens leder: Tingrettsdommer Rune Nordby

Meddommere:

Knut Gudmund Carlsen
Beate Marie Øinæs Eriksen

Den offentlige påtalemyndighet

Politiadvokat Daniel Sollie

mot

A

B

Advokat Ann Helen Aarø
Advokat Anders Christian Flatabø

DOM

A, er født [REDACTED].1963 og har postboksadresse på Nesodden. Hun er arbeidsledig og har ingen inntekt eller formue. Hun har heller ingen forsørgelsesbyrde.

B, er født [REDACTED].20162 og bor i [REDACTED] Skedsmokorset. Hun er uføretrygdet og har en inntekt på 420 000 kroner og en formue på 2 000 000 kroner. Hun har ingen forsørgelsesbyrde.

Ved forelegg utferdiget av Politimesteren i Øst 10.07.2017 er **A** satt under tiltale ved Follo tingrett for overtredelse av

I **Straffeloven (2005) § 266 slik denne lød frem til 30.06.16***

for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha krenket en annens fred

og straffeloven (2005) § 266 a slik denne lød fra 01.07.16*

~~for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha forfulgt en person eller på annen måte krenket en annens fred for gjentatte ganger å ha truet, fulgt etter, iaktatt, kontaktet eller gjennom andre sammenlignbare handlinger forfulgt eller på annen måte som var egnet til å fremkalle frykt eller engstelse*~~

Grunnlag:

I perioden fra tirsdag 2. søndag 7. * februar 2016 til mandag 15. mai 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, sendte hun gjentatte ganger e-poster med sjikanerende innhold, truet med å publisere sensitive dokumenter, publiserte innlegg på sosiale medier om **B** henvendte seg til hennes sosiale nettverk for å 'advare' dem om henne og utvist annen plagsom adferd rettet mot **B**

II **Straffeloven (2005) § 168**

for å ha krenket forbud etter straffeprosessloven §§ 222 a eller 222 b.

Grunnlag:

a)

Onsdag 25. januar 2017 kl. 11.58 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun sin tidligere oppfordring til **B** om å slette en publisering, med teksten 'Denne oppfordringen burde vitterlig vært fulgt den 17.01.2017' og deretter 'Hvis rette vedkommende ønsker å se hele tråden, er det bare å åpne i et privat nettleservindu, inkognitovindu, anonymt vindu. #koko', til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 17.01.2017 frem til 17.04.2017.

b)

Tirsdag 2. februar 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun et skjermdump av **B**'s innlegg og kommenterte dette med flere innlegg, til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 17.01.2017 frem til 17.04.2017.

c)

Tirsdag 14. februar 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun en kommentar og henvisning til bloggen tilhørende **B** til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 17.01.2017 frem til 17.04.2017.

d)

Onsdag 15. februar 2017 i Nessodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun meldinger hvor hun omtaler **B**s bloggposter, til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 17.01.2017 frem til 17.04.2017.

e)

Onsdag 3. mai 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun en skjermdump av **B**s registrerte henvendelser til domstolene, til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 18.04.2017 frem til 18.08.2017.

f)

Mandag 15. mai 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun flere meldinger på Facebook, hvor hun kommenterer **B**s anmeldelser av henne, hennes reaksjoner, samt siterer **B**s anmeldelse til politiet, til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 18.04.2017 frem til 18.08.2017.

Ved forelegg utferdiget av Politimesteren i Øst 13.07.2017er **B** satt under tiltale ved Follo tingrett for overtredelse av

Straffeloven (2005) § 266 slik denne lød frem til 30.06.16*

for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha krenket en annens fred

og straffeloven (2005) § 266 slik denne lød fra 01.07.16*

for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha forfulgt en person eller på annen måte krenket en annens fred

Grunnlag:

I perioden fra ~~søndag 24.~~ torsdag 21*, januar 2016 og frem til onsdag 4. januar 2017 publiserte hun gjentatte innlegg omhandlende **A** på Twitter og Facebook og egen blogg, samt kommenterte på andres kommentarer, hvorefter hun blant annet omtaler henne som utilregnelig, stalker, samt retter noen av innleggene sine til **A**s daværende arbeidsgiver Posten Norge AS. Hun truet med å publisere og/eller publiserte utleggsforretninger, rettsavgjørelser andre private opplysninger.

*rettet av møtende aktor

Tiltalen er gjengitt slik den lyder etter at møtende aktor har rettet den under hovedforhandlingen.

Hovedforhandling ble holdt 3. og 4. januar og 28. februar 2018. Under hovedforhandlingen den 4. januar 2018 ble besluttet å foreta en rettspsykiatrisk undersøkelse av de to tiltalte slik at den videre forhandling ble utsatt.

Begge de tiltalte møtte under hovedforhandlingen og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra 3 vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken. Overlege/spesialist i psykiatri Rita Lyngved og psykologspesialist Alexander Rønningsdalen Flaata møtte 28. februar 2018 og avga forklaring om de avgitte rettsmedisinske erklæringene. Den rettsmedisinske kommisjon har ikke hatt vesentlige bemerkninger knyttet til erklæringene.

Aktor la ned påstand om at **A** dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 266, § 266a og § 168 til en bot stor kr 5000 subsidiært 10 dagers fengsel og fengsel i 60 dager som gjøres betinget med en prøvetid på to år, samt at hun idømmes kontaktforbud i forhold til **B** i en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom.

Aktor la ned påstand om at **B** dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 266 til en bot stor kr 12000 subsidiært 15 dagers fengsel samt at hun idømmes kontaktforbud i forhold til **A** i en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom.

Aktor har ikke lagt ned påstand om at de tiltalte idømmes sakskostnader.

Forsvarer, advokat Aarø la ned påstand om at **A** frifinnes, subsidiært at hun anses på mildeste måte.

Forsvarer, advokat Flatabø la ned påstand om at **B** frifinnes, subsidiært at hun anses på mildeste måte.

Rettens vurdering

Skyldspørsmålet

For at tiltalte skal kunne bli dømt for et forhold, kreves det at påtalemyndigheten må ha ført fullt bevis for det faktiske forholdet, både i objektiv og subjektiv henseende, og slik at all rimelig tvil skal komme den tiltalte til gode. Det er slik beviskravet er formulert av Høyesterett i avgjørelsen som er inntatt i Rt 1978 side 882.

Bevisbedømmelsen beror likevel ofte på en vurdering av flere momenter som hver for seg kan ha ulik bevisstyrke. Det kreves ikke at hvert enkelt moment skal være bevist utover enhver rimelig tvil, så lenge det etter en samlet vurdering av momentene ikke er rimelig tvil om konklusjonen. Det vises i den forbindelse til Høyesteretts avgjørelse, inntatt i Rt 2005 side 1353 avsnitt 14.

I denne saken dreier det seg om to tiltalte som gjennom bruk av sosiale medier har fremsatt sjikane overfor den andre. Partene traff hverandre i 2009 og har etter dette i stor grad vært i konflikt med hverandre. Nedre Romerike tingrett behandlet høsten 2015 sak om erstatning for ærekrenkelse anlagt av **A** mot **B**. Etter rettens syn er den angivelse av sakens bakgrunn som fremkommer av Nedre Romerike tingretts dom av 20. november 2015 dekkende også for bakgrunnen for straffesaken og fra dommen gjengis:

*Partene kom etter det opplyste i kontakt med hverandre sommeren 2009 via en felles bekjent **C**, som omtales nærmere nedenfor) Partene opprettet hyppig kontakt, hvor det synes som om begge parter hadde en forventning om bistand, råd og hjelp fra den andre i sine respektive pågående konflikter og saker. Kontakten innledningsvis var positiv*

og konstruktiv, og var for det meste på internett og e-post. Begge parter synes nokså raskt å ha delt private dokumenter med den andre, ved at **B** blant annet fremviste sine dokumenter fra en pågående sak hun hadde med barnevernstjenesten og tidligere ektefellen inkludert blant annet en sakkyndig rapport fra psykolog Jannicke Willoch. **A** på sin side innlemmet **B** i sin vanskelige dialog med sin far, politiet og diverse andre mennesker som tilsynelatende forfulgte og plaget henne.

I november 2009 oppsto det en krangel mellom partene, og det kom til et «brudd» mellom dem. Det gikk i denne forbindelse noen e-poster mellom partene som inneholdt regelrett kranling og beskyldninger om den andres dårlige egenskaper. Partene avsluttet etter dette kontakten for en periode.

I april 2010 ble **A** med **B**s tidligere assistent, **C** hjem til **B** for å bistå **C** med å hente noen gjenstander. Det møtet endte med at i hvert fall en pose ble kastet mellom **B** og **A**, og **A** innga anmeldelse mot **B** for vold, samt at det i anmeldelsen ble trukket inn en rekke andre beskyldninger mot **B**. Anmeldelsen ble henlagt. Det ble i etterkant av denne hendelsen også inngitt en bekymringsmelding til barnevernstjenesten mot **B** og **A** hadde en aktiv rolle i dette. **A** tok også kontakt med Tjenestekontoret i Skedsmo kommune, og informerte de ansatte der om det inntrufne og bekymringer/anklager mot **B**.

Etter samme hendelsen tok **A** kontakt med i hvert fall **D**, en nær venn å **B** hvor hun fremsatte en del ufordelaktige påstander og informasjon om **B** via et vedlegg som var vedlagt korrespondansen. Vedlegget er i det minste redigert av **A** selv, slik som opplyst i retten. **A** forklarte for retten at hun også tok kontakt med flere av **B**s venner eller nettverk med samme informasjon. Hun gjorde dette for å vise mottakerne at det var en annen side av det som **B** forklare, og at dette var den beste måten å få ut sitt budskap på, da hun selv ble blokkert fra **B**s Facebook-side.

Det er i saken en stor mengde dokumenter som viser kommunikasjon på internett fra begge Parter. Dette ble bare i begrenset grad dokumentert under hovedforhandlingen, og det vil også bli for omfattende og redegjøre for alt som ble dokumentert. Det er tilstrekkelig for rettens avgjørelse å vise til at det er et svært omfattende materiale fra begge parter, og noe av det vil kommenteres noe nærmere nedenfor.

Det bemerkes likevel at den første gangen konflikten ble brakt ut i det «offentlige rom» var 27. november 2010, da **B** postet et innlegg på sin Facebook-side. **B** ga en beskrivelse av konflikten og hva **A** hadde gjort, herunder anmeldt til politiet, meldt til barnevernet, truet ansatte i kommunen til å sende bekymringsmelding, truet kjæresten til **B**, og deretter kontaktet alle i **B**s nettverk. **A** ble navngitt, og implisitt omtalt som ondsinnet.

I oktober 2011 innga ■B■ flere anmeldelser til politiet i Follo mot ■A■ for personforfølgelse og trakassering. ■B■ begjærte også besøksforbud mot ■A■. Vedlagt anmeldelsene var utskrifter og «skjermdumper» fra kontakt partene hadde hatt på Facebook. Det ble også lagt ved korrespondanse som hadde vært mellom ■A■ og ■D■, samt korrespondanse som hadde vært mellom ■A■ og ■A■s far.

I november 2011 sendte ■B■ flere anmeldelser for personforfølgelse, personsjikaner og den 27. november samme måned innga ■B■ anmeldelse mot ■A■ for falsk anmeldelse.

Alle henvendelser ble registrert inn hos politiet i Follo med anmeldelsesnummer 11749074 og 11719036.

Ved standardbrev datert 1. desember 2011 ble ■B■ i kraft av å være anmelder/fornærmet underrettet av politiet om at saken va henlagt fordi «straffeansvar ikke kan gjøres gjeldende på grunn av mistenktes strafferettslige tilregnelighet på gjerningstidspunktet»

Henleggelsen ble påklaget av ■A■. Statsadvokaten omgjorde den 21. mars 2012 henleggelsen, ettersom henleggelse på grunn av tvil om tilregnelighet formelt forutsetter etterforskning i saken. Da sakene ble henlagt uten åpnet etterforskning, ble henleggelsesgrunnen endret til «ikke rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold» Follo politidistrikt om gjorde henleggelsene i tråd med statsadvokatens instruks.

Den 23 januar 2012 publiserte ■B■ henleggelsesbrevet av 1. desember 2011 på sin egen side på Facebook. Samme dag sende hun også en e-post til psykolog ■E■ hvor det blant annet fremgitt at ■A■ (...) «er erklært ikke strafferettslig tilregnelig av påtalemyndigheten». Vedlagt e-posten va også henleggelsesbeslutningen.

I tiden etter desember 2011 var det mange mellom partene ytringer til hverandre og om hverandre på Facebook, direkte på egne sider/blogger og som innlegg på andres innlegg som kommentarer på internett og på Twitter.»

I tiden etter dette dommen i Nedre Romerike tingrett, der ■B■ ble frifunnet for erstatningskravet, har begge parter på hver sin blogg lagt ut sjikanerende og krenkende innlegg om den andre legges ut. Begge parter har også opprettet alias på Facebook og Twitter slik at de kan følge med på hva den andre skriver og publiserer, og har bekjente som informerer dem om nye oppslag. Partene drøftet med sine daværende advokater mulige forlikløsninger i 2014/2015 herunder å slette publiseringer og stenge blogger, men de kom ikke til noen løsning. Retten viser her til at ■B■ på et tidspunkt bestred at det var inngått en avtale og derved ikke ville slette noe.

Retten finner det ikke nødvendig å gå inn i alle publiseringer som er foretatt på nett, men har etter en samlet vurdering av bevisførselen herunder de tiltaltes forklaringer,

vitneforklaringer og fremlagt dokumentasjon funnet det bevist utover rimelig tvil at både **A** og **B** har opptrådt på en måte som rammes av tiltalebeslutningenes post I, og at de har opptrådt forsettlig.

Slik retten ser det er omfanget og karakteren av de fremlagte innlegg på twitter, Facebook og bloggene «netthets» (laget av **A**) og «**B**» (laget av **B**) av en slik karakter at de langt overskrider det som er et øvre nivå på hva man straffritt kan publisere på nett. Retten kan heller ikke se at noen av partene med sine innlegg har fraskrevet seg noe strafferettsligvern mot den forfølgelse de tiltalte har utsatt den andre for. Innleggene fremstår i all hovedsak som sjikane, forfølgelse og motivert av et personlig hevnmotiv.

Retten viser videre til at det for straffeloven § 266 ikke foreligger noe straffefritak for retorsjon, og at partene etter rettens syn hver for seg langt har overskredet hva som uansett må anses som retorsjon herunder hensyntatt tidsaspektet mellom enkelte innlegg og at kommentarer postes på diskusjonsforum i ren sjikanehensikt uten forutgående provokasjon.

Post I – tiltalte **A**

Retten viser til den omfattende dokumentasjonen som er fremlagt innholdene sjikanerende og krenkende innhold, og som utvilsomt har preg av forfølgelse. Det er blant annet fremlagt 26 eposter fra **A** til **B** som omhandler kommentarer til **B**s psykiske helse, hennes barn, sexliv, spiseforstyrrelse og omsorgsevner. I tillegg kommer innleggene på «**B**-bloggen», og Facebook publikasjoner.

På bloggen er det en rekke innlegg med overskrifter som «**B**s løgner om publisering av henleggelsesmeldinger», «Hvordan skrive hetsblogg for nettroll», «**B** – same procedure», «**B** vil ikke slutte stalkingen av **A**», «**B** misunner **A**», «**B**s reaksjon på avsløring» og «Torpedotrusler fra **B** mot **A**».

Retten viser videre til Facebook poster av 13. januar 2017 der **A** omtaler **B** anonymisert, men linker til bloggen der **B** kan identifiseres og hvor det gjengis avsnitt fra dommen i samværstvisten **B** var i. Videre er det fremlagt en rekke innlegg med lenker til bloggen.

Retten mener **A** utvilsomt har forfulgt **B** på sosiale medier, og viser til at **A** blant annet gjengir innlegg **B** har hatt andre steder. Det vises til mail av 30. desember 2016 der **B** på Twitter skrevet at jula var fin og gleder seg til sønnen kommer dagen etter. **A** limer dette inn i en epost og sender den til **B** med kommentar om at de andre sender gavene med barna, og om det er utpressing når en mor nekter å gi sitt barn

gaver til jul og bursdag om barnet er hos far disse dagene, og det er riktig å bruke halvsøsken til å manipulere barnet til å komme.

Retten viser også til mail av 16. januar 2017 fra en person ■■■ ble venn med på Facebook der det fremgår at ■■■ rettet flere henvendelser til henne for å sverte ■■■. ■■■ tok også i samme periode kontakt med denne personen og oversendte en rekke dokumenter for å sverte ■■■. Retten viser videre til de fremlagte direkte meldingene (PM) der ■■■ gir negative opplysninger om ■■■ til tre personer.

Samlet sett mener retten den intensitet, mengde, korrespondansens karakter og innhold samt publiseringen av dokumentene tilsier at ■■■ har overtrådt nivået for hva som er straffbart etter straffeloven § 266. Retten viser til at det av Borgarting lagmannsretts dom i LB-2016-86576 ble lagt til grunn at hensynsløs atferd som finner sted på internett ved bruk av blogg omfattes av bestemmelsen i straffeloven 1902 § 390a. Tilvarende må anses gjeldende i forhold til straffeloven 2005 § 266 som er en videreføring av tidligere straffelov (1902) § 390 a. Retten viser videre til at det i Ot.prp.nr.22 (2008-2009) s 148 blir uttalt at krenkelser ved bruk av mobiltelefon og annen elektronisk kommunikasjon omfattes av straffebudet, se også Rt 2002 side 78.

Aktor har endret straffebudet i post I fra straffeloven § 266 til 266 a. Det fremgår av forarbeidene at straffeloven § 266 a rammer handlinger som hver for seg være straffbare, eller det kan dreie seg om handlinger som i seg selv ikke er straffbare, men som i kraft av omfang, antall og intensitet til sammen utgjør straffbar personforfølgelse. Det er i forarbeidene angitt at handlinger som rammes kan være iakttagelse, å følge etter en person, oppsøke en person på bopel eller gjentatte telefonoppringninger. Videre kreves det at handlingen må være egnet til å fremkalle frykt eller engstelse. For å vurdere om kravet til frykt eller engstelse må det ses hen til situasjonen som helhet. Det er i prop 42 L (2015-2016) vist til at forholdet omtalt i Rt 2013 side 588 illustrerer et tilfelle der straffeloven § 266 a ville få anvendelse. Slik retten ser det er den omtalte saken mer alvorlig enn de forhold ■■■ dømmes for, idet brevene, oppringningene, tekstmeldingene og forsøkene på å oppsøke fornærmede i hjemmet som angitt i dommen bar preg av at tiltalte ville fortsette forholdet. Slik retten ser foreligger det ikke innholdsmessig noe i korrespondansen fra ■■■ som er egnet til å fremkalle frykt eller engstelse, heller ikke etter en objektiv norm.

Retten finner det klart at ■■■ objektivt har overtrådt straffeloven 2005 § 266. Etter straffeloven § 266 straffes den som ved «skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd forfølger en person eller på annen måte krenker en annens fred». Etter lovens ordlyd er det et krav at adferden må være hensynsløs for at den skal være straffbar. Om terskelen for hensynsløs adferd har Høyesterett i Rt 2014 side 669 uttalt følgende:

«På bakgrunn av ordlyden og de forarbeidsuttalelsene jeg har nevnt, legger jeg til grunn at en fredskrenkelse først blir straffbar etter § 390a dersom den går markert ut over slike ubehageligheter som alminnelig menneskelig samkvem regelmessig kan føre med seg. En krenkelse rammes således bare dersom den kan karakteriseres som «hensynsløs», eller som «kvalifisert klanderverdig», se Matningsdal og Bratholm, kommentarutgave til straffeloven, tredje del, side 230.

Det må foretas en konkret helhetsvurdering av om et forhold faller inn under bestemmelsen, jf. Rt-2010-845 avsnitt 14. Omstendigheter som når og hvor handlingen ble begått, om den hadde et aktverdig formål og fornærmedes opptreden vil ofte være sentrale elementer i denne vurderingen.»

Slik retten ser det er det ikke tvil om at de publiseringer som **A** har foretatt er uten noe aktverdig formål og har til hensikt å ramme **B**. Etter rettens syn fremstår handlingene som hensynsløse og plagsomme, og de har krenket **B**. Retten bygger her også på **A**'s forklaring om at hun er i besittelse av en rekke dokumenter knyttet til **B**'s barnevernsak, barnefordelingssak, legeundersøkelser og annet som hun oppbevarer for det tilfelle at hun har bruk for dem, noe som åpenbart underbygger at hun har opptrådt hensynsløst og at formålet er å ramme **B**.

Retten legger videre til grunn at **A** har vært klar over at uttalelsene kom til **B**'s kunnskap, hvilket hun også ønsket gjennom å ta direkte kontakt med henne på e-post, og at de begge overvåket hverandres aktiviteter på nett. Retten er således ikke i tvil om at **A** har opptrådt forsettlig, slik at hun blir å domfelle for overtredelse av straffeloven § 266.

Post II tiltalte **A**

A er ilagt to besøksforbud av 17. januar 2017 og 18. april 2017.

Det første besøksforbudet ble forkynt for **A** på Follo politistasjon den 20. januar 2017. Besøksforbudet av 18. april 2017 ble samme dag sendt **A** på mail av politibetjent **B** og påfølgende dag sendt rekommandert i posten. **A** tok 2. mai 2017 kontakt med **B** som da leste opp besøksforbudet for **A** på telefon og samme dag kl 13.15 på nytt sendte besøksforbudet på mail til **A**. **A** ga i telefonsamtalen uttrykk for at hun ikke aksepterte besøksforbudet og ba det brakt inn for retten. **A** har erkjent at hun fikk telefon fra **B** denne dagen, men mener at hun ikke hadde besøksforbud da det ikke var mottatt i post eller levert henne.

Basert på **B**'s sin forklaring er ikke retten i tvil om at besøksforbudet må ansees forkynt for **A**. Retten viser til Rødås «Forkynnelse» (2010) der det fremgår på side 41 at dersom det er fare ved opphold kan beslutningen meddeles muntlig, for eksempel hvis det er nødvendig å informere om forbudet over telefon før man rekker å oppsøke vedkommende for å utføre forkynnelsen.

I besøksforbudene fremgår det at **■A■** forbys

*å oppsøke, å forfølge og på noe vis å ta kontakt med **■B■**, verken personlig eller gjennom telefon, tekstmelding, e-post eller annen elektronisk meddelelse, brev, postkort eller annen skriftlig meddelelse eller gjennom tredjemann.*

Etter rettens syn er det ikke tvilsomt at publiseringer på nett som er rettet mot den man har besøksforbud mot er omfattet av ordlyden i besøksforbudet. Retten viser til LA-2008-60656 der det å henge opp plakater i nabolaget var straffbart etter straffeloven (1902) § 390a, det er også lagt til grunn at en blogg rammes på samme måte. I dagens samfunn vil publikasjoner på internett og sosiale medier ha den samme effekten som plakater og endog kunne ramme den besøksforbudet skal beskytte hardere idet vedkommende ikke har noen mulighet til å avverge dette eller vite når man måter på andre som er kjent med informasjonen. Dette gjelder utvilsomt når den som er ilagt et besøksforbud er kjent med at publikasjoner vil bli lest eller gjort kjent for den forbudet skal beskytte.

Forsvarer har anført at **■A■** ikke har vært klar over at besøksforbudet også omfatter innlegg på blogg, twitter mv og at hun således har vært i faktisk uvitenhet og skal frifinnes, jf straffeloven § 25. Retten er ikke enig i dette. Etter rettens syn er det i denne saken eventuelt er tale om en rettsuvitenhet etter straffeloven § 26, men heller ikke dette kan føre til en frifinnelse. Retten viser til at ordlyden i besøksforbudet omfatter både «eposter og annen elektronisk meddelelse», samt at **■A■** 16. februar 2017 ble informert fra påtaleansvarlig om at innlegg på bloggen ville omfattes. Retten viser også til at **■A■** etter denne samtalen ikke endret sin atferd, men fortsatte med publiseringer noe som underbygger at hun uansett ikke hadde til hensikt å rette seg etter forbudet. **■B■**

Slik retten ser det vil utvilsomt fortsatte publiseringer på bloggen, twitter og facebook rammes da **■A■** var kjent med at innlegg på bloggen tidligere har tilflytt **■B■** og slik at hun måtte anse det som sikkert at nye innlegg også ville gjøres kjent for henne. Retten viser til at **■A■** den 03. januar 2017 sender en mail til **■B■** der hun blant annet skriver «tak for at du deler min lenke om netthets. Du brukte altså en hel time fra jeg la den ut til du fikk delt den». Retten er således ikke i tvil om at **■A■** var kjent med og forsto at alle innlegg ble kjent for **■B■**, og derved med forsett publiserte innlegg i den hensikt å ramme **■B■**. **■A■** har derved brutt besøksforbudet.

Det bemerkes at retten uansett ikke anser at **■A■** har opptrådt på en måte slik at hun kan frifinnes for faktisk villfarelse.

Retten går deretter over til å behandle de enkelte bruddene på besøksforbudene.

II a)

Det fremgår at **A** den 25. januar 2017 la ut en tweet som omhandlet **B** og blant annet opplyste at hvis «rette vedkommende» ville lese hele tråden kunne man åpne den i et privat nettleser vindu. Retten er enig med aktor at publiseringen retter seg direkte mot **B** og således er et brudd på besøksforbudet.

II b)

1. februar 2017 publiserte **A** et innlegg på Facebook der hun re-poster et innlegg **B** publiserte kort tid før på sin Facebook konto. I re-posten blir det brukt sjikanerende uttrykk som «galere og galere», «barnevernshatere», «straffedømte koko-jus-menneskerettselite» med **B**s innlegg liggende nedenfor. Det legges også ut twittermelding med lenke til innlegget.

II c og d)

B delte 14. februar 2017 et notat med gruppen «støttegruppe for vår felles menneskerettsarbeid». 5 timer senere bruker **A** dette innlegget på sin facebook konto, med en lengre kommentar om hetsing av barnevernshatere og limer inn **B**s innlegg med en link videre til **B**s profil. Det fremsettes beskyldinger blant annet knyttet til at «denne spesielle forfatteren er også en forkjemper for oppdragervold» slik at **B** omtales som en barnemishandler.

Den 14. februar publiserer **A** også en lenke til **B**s blogg «**B**» med # koko, videre den 15. februar om at drapstanker skal være luftet med politiet i Follo, om anmeldelse for kjærestetyveri, samt poster bilder av **B**s blogg.

Retten er ikke i tvil om at disse innleggene er rettet mot **B** gjennom måten innlegget er kommentert, kopiert og delt lenke til opprinnelig publisering.

II e)

3. mai 2017 publiserer **A** et innlegg på Facebook der hun offentliggjør **B**s innsynsbegjæringer til domstoladministrasjonen. Med kommentaren om at kun en av begjæringene er fremsatt for korrekt instans hvorpå hun skriver «som du ser» ble den besvart. Som klart gir inntrykket av at innlegget er rettet mot **B**, og som hun også vet følger med på aktiviteten gjennom en fiktiv profil.

II f)

Den 15. mai 2015 skriver **A** et lengre innlegg på Facebook der hun latterliggjør **B**, gjennom å sitere tidligere **B**s anmeldelser til politiet, om barnefordelingssaken mm. Dette innlegget er også etter rettens syn klart rettet mot **B**.

Retten finner klart at **A**s med forsett har postet innlegg på sosiale medier i den hensikt at disse skulle komme til **B** sin kjennskap enten direkte eller via tredjemenn som **A**

var kjent med tidligere har varslet **B** om innlegg, slik at hun objektivt og subjektivt har overtrådt straffeloven § 168.

Under hovedforhandlingens to første dager frem kom det opplysninger som medførte at det kunne være tvil om tiltaltes tilregnelighet. Den videre hovedforhandlingen ble derfor utsatt i påvente av en rettsmedisinsk utredning av de tiltalte. De rettsoppnevnte sakkyndige har i forhold til **A** konkludert med at hun verken var utilregnelig i straffelovens forstand eller at det foreligger noen straffenedsettelsesgrunner knyttet til hennes psykiske fungering, men bemerker at det finnes noen avvikende personlighetstrekk ved hennes atferd uten at det har vært nødvendig å diagnostisere tiltalte for å besvare mandatet.

Retten har etter dette kommet til at **A** blir å domfelle for overtredelse av straffeloven § 266 og 168.

Post I – tiltalte **B**

Retten finner det også klart at **B** har overtrådt straffeloven § 266 gjennom det omfang og intensitet hun har utvist i sin omtale og publisering knyttet til **A**. **B**s publiseringer fremstår som regelmessige og systematiske, og tidvis som helt selvstendige «angrep» på **A** uten forutgående handling fra **A** sin side.

Retten peker på at det i bloggen til **B** finnes en rekke innlegg som «Hva politiet kan hjelpe deg med?!», «Om å identifisere en stalker» samt om flere rettssaker. I bloggen angis **A** å samarbeide med en sakkyndig i barnesak mot **B**. Det er beskrevet at straffesaker mot **A** er henlagt på grunn av tvil om **A**s tilregnelighet, videre er det fremlagt straffesaksdokumenter knyttet til anmeldelser og klager fra **A**. Det beskrives videre at **A** har forfulgt **B**, samt innlegg knyttet rettsaken mellom **A** og **B** herunder publisering av dom, sakskostnader og utleggsforretninger. Retten viser til at **B** har over 4000 følgere på bloggen, og at bloggen er «ratet» slik at et google søk på **A** vil gi et høyt treff på sjikanebloggen, og som gjør at alle som søker på hennes navn lett vil få tilgang på kommentarene til **B**.

Retten viser videre til at **B** ved gjentatte anledninger har kommentert i debatter eller på twitter der hun har linket til nettstedet «**A**». Blant annet 18. mars 2016 der hun som en kommentar til et innlegg **A** har på Twitter skriver «Men han har ikke lest din avskyelige netthets mot andre?!», slik at andre som følger **A** ledes til sjikane angitt i bloggen. Retten bemerker for øvrig at denne tweeten er en kommentar på et innlegg fra 06. september 2015 slik at det utvilsomt ikke fremstår som noen retorsjon. Det er også i tweets fra **B** lenket til «**A**».

Det legges også vekt på at **B** fra mai 2016 og retter flere henvendelser til **A** arbeidsgiver posten ved å tagge @postennorge i innlegg rettet mot **A** der linken til

«minekommentarer» er tatt inn, og at hun foretar direkte henvendelser til @postennorge om **A**. Det publiseres også innlegg rettet til arbeidsgiver gjennom Facebook. Videre viser retten til innlegg av **B** på Facebook der hun oppgir **A**s navn, adresse, salgsannonsen på boligen og arbeidsforhold, samt at hun omtaler **A** som utilregnelig med link til publisering av henleggelsesbeslutningene.

Forsvarer har anført at **B**s ytringer er vernet av ytringsfriheten i Grunnloven § 100 og EMK art 10. Etter rettens oppfatning er ikke vernet av ytringsfriheten til hinder for domfellelse i dette tilfellet. **B** har drevet med unødvendig og urimelig sjikane, og hun synes å ha vært drevet av et personlig forfølgelsesmotiv. Slik denne saken ligger an, er **B** ikke vernet av ytringsfriheten. Bloggen «**B**» er for øvrig åpen og tilgjengelige for alle på nettet samt indeksert slik at Google – søk på **A**s navn gi treff på bloggen. Retten viser også til at det er den samlede helthetsvurderingen som er avgjørende herunder **B**s innlegg på twitter, Facebook, diskusjonsforum og grupper linker til «**B**».

B har forklart at hun har behov for å meddele sitt nettverk om **A** og at hun har tatt til motmæle mot de publiseringer som **A** har kommet med. Retten kan ikke se at det er grunnlag for å anvende en retorsjons-tilnærming i denne saken og viser blant annet til at **B** tidligere har tatt til orde for å sende en torpedo mot **A**, at hun var den som hevdet det ikke var inngått noen avtale mellom partene om å fjerne innlegg i 2015, og videre til at flere innlegg ikke kommer etter umiddelbart forutgående innlegg fra **A**.

De rettsoppnevnte sakkyndige har også i forhold til **B** konkludert med at hun verken var utilregnelig i straffelovens forstand eller at det foreligger noen straffenedsettelsesgrunner knyttet til hennes psykiske fungering, men bemerker at det er mye som tyder på noe avvikende personlighetstrekk uten at er foretatt videre vurdering av dette.

B har etter rettens syn opptrådt forsettlig, noe som klart fremkommer gjennom hennes hendelser til arbeidsgiver, kommentarer som postes flere måneder etter siste innlegg, og innlegg i diskusjonsforum der hun linker kritiske innlegg om **A** til sin blogg.

Straffeutmåling

A er tidligere ustraffet og det skal nå utmåles straff for et tilfelle av personforfølgelse og 6 overtredelser av besøksforbud.

Personsjikane på sosiale medier har blitt et stort samfunnsproblem, og allmennpreventive hensyn gjør seg gjeldende med betydelig styrke. I tillegg til behovet for vern av den enkelte, er de krenkende uttalelsene også blitt spredt i det offentlige rom til et stort antall personer slik at det ikke lenger er mulig for noen å ha kontroll over denne informasjonen eller i hvilke situasjoner man vil møtes med andres kunnskap om denne.

Også individualpreventive hensyn gjør seg gjeldende med betydelig styrke. Tiltalte har fortsatt sin virksomhet over lang og det fremgår at hun legger ut innlegg fra fornærmede kort tid etter hennes publiseringer. Det fremkommer også tydelig gjennom tiltaltes forklaring at hun ikke har noen forståelse for hvilken belastning hennes innlegg i sosiale medier har påført **B**, herunder hennes verv som lokalpolitiker.

Retten mener at karakteren og omfanget på **A** handlinger klart må tillegges vekt i skjerpende retning, og at kommentarens innhold, omfanget og varighet ligger tett opp mot en fengselsstraff. Det vises til LA-2008-60656.

Tiltalte **A** domfelles i tillegg til overtredelse av straffeloven § 266 også for 6 overtredelser av straffeloven § 168. Det fremgår av prp 42 L (2016-2016) pkt 8.2 at straffeloven § 266 kan brukes sammen med § 168 om brudd på oppholds- og kontaktforbud. Ved utmålingen av straff for brudd på besøksforbudet tar retten utgangspunkt i Rt 2015 side 34 note 19 hvor det fremgår

«Besøksforbud er ett av få virkemidler politiet har for å beskytte personer som utsettes for fredskrenkelser fra andre. Allmennpreventive hensyn taler dermed for at brudd på besøksforbud skal få følbare konsekvenser selv om det ikke er tale om vold eller trusler om vold. I denne saken foreligger dessuten gjentatte brudd.»

Med utgangspunkt i den nevnte dommen skal det lite til før det skal idømmes en fengselsstraff ved brudd på besøksforbud, og særlig når det er tale om gjentatte brudd på begge de ilagte besøksforbudene. Det at bruddene fortsetter også under det andre besøksforbudet viser at det av individualpreventive grunner er behov for å reagere strengere da et besøksforbud i seg selv ikke hindret tiltalte i å kontakte fornærmede. Retten peker likevel på at **A** og **B** kun har truffet hverandre 2-3 ganger fysisk tilbake i 2009, og at øvrig kommunikasjon har foregått elektronisk slik at frykten bruddene medfører er mindre enn om det hadde vært forutgående fysiske konfrontasjoner mellom partene. Det at alle bruddene har skjedd gjennom publiseringer på sosiale medier tilsier også etter rettens syn at de ikke har medført den frykt som krenkelser av besøksforbud gjennom personlige treffpunkt ville medføre, og retten finner at det bør fastsettes en betinget fengselsstraff.

Sett hen til straffeloven § 79 bokstav a har retten kommet til at en passende reaksjon for **A** er 14 dagers betinget fengsel og en ubetinget bok på kr 12 000 kroner.

Retten finner at det foreligger grunnlag for å ilegge tiltalte kontaktforbud i 3 år fra rettskraftig dom i medhold av straffeloven (2005) § 57. Basert på det omfang og intensitet som har vært i publiseringene og den manglende vilje til å avslutte krenkelsene av **B**

mener retten det er nærliggende at **A** uten et kontaktforbud vil begå nye straffbare handlinger overfor fornærmede. Retten viser her også til at tiltalte gjentatte ganger brøt besøksforbudet selv etter at hun tidlig ble informert om dets rekkevidde av påtaleansvarlig. Forsvarer har ikke hatt innvendinger mot at et kontaktforbud ilegges.

B er også tidligere ustraffet og domfelles for et tilfelle av personforfølgelse. Det er de samme allmennpreventive hensynene som gjør seg gjeldende ved straffeutmålingen for **B** som er gjengitt over. Også individualpreventive hensyn gjør seg gjeldende med betydelig styrke, og retten viser særlig til at **B** gjenåpnet sin blogg i oktober 2017.

Retten peker i skjerpene retning på at **B** i tillegg til å publisere innleggene på sosiale medier også har fremsatt det som kan oppfattes som trusler om bruk av torpedo, publisert **A**'s adresse og også tatt kontakt med **A**'s arbeidsgiver.

Retten har kommet til å fastsette straffen for **B** til en bot på 12000 kroner slik som påstått av aktor. Forsvarer har ikke hatt innsigelser mot straffenivået dersom tiltalte blir domfelt

Retten finner at det foreligger grunnlag for å ilegge tiltalte kontaktforbud i 3 år fra rettskraftig dom i medhold av straffeloven (2005) § 57. Basert omfanget av krenkelsene som er fremsatt av **B**, og at hun gjenåpnet bloggen i oktober 2017 mener retten det er grunn til å tro at **B** vil begå en nye straffbare handlinger overfor **A**.

Sakskostnader

Aktor har ikke påstått at noen av de tiltalte skal idømmes sakskostnader, sett hen til at de nå begge idømmes en bot finner retten ikke å idømme sakskostnader, jf straffeloven § 437.

Dommen er enstemmig

Dommen er ikke avsagt innen lovens frist som følge av dommeren og meddommernes reisefravær og andre arbeidsoppgaver.

DOMSSLUTNING

1. **A**, født 17.11.1963, dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 266 og § 168 til fengsel i 14 – fjorten – dager og en bot på 12 000 – tolv tusen – kroner subsidært fengsel i 15 – femten – dager, jf. straffeloven (2005) § 79 bokstav a.
2. Fullbyrding av fengselsstraffen utsettes med en prøvetid på to år jf. straffeloven (2005) § 34.
3. **A** idømmes kontaktforbud i forhold til **B** i en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom.
4. **B**, født 16.11.1962, dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 266 til en bot på 12 000 – tolv tusen – kroner, subsidært fengsel i 15 – femten – dager.
5. **B** idømmes kontaktforbud i forhold til **A** i en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom.

Frammøteforkynning

De domfelte er innkalt til frammøteforkynning i Follo tingrett

Sted: Vestveien 20, 1400 SKI

Dag: mandag

Dato: 19.03.2018

Retten hevet

Rune Nordby

Knut Gudmund Carlsen

Beate Marie Øinæs Eriksen